

[Kai Moltke.]

der sig til det såkaldte velfærdssamfunds sociale forståelse og foregiver at være varm tilhænger af, at de flest mulige får adgang til eget hus eller til egen bolig (ejerlejlighed). Dette virker meget lidt overbevisende, når man samtidig tolererer ubredt indtægtsnedgang netop i terminsmånedene gennem utrygge arbejdsforhold. Det skal samtidig fremhæves, at en ubredt og uhyre kostbar reklame i presse, TV og radio i tiden op til jul har arbejdet under højtryk for at gøre netop julemåned til en „forretningsjul“ med appel om indkøb af dyre gaver og dermed øget forbrug: tradition og statussymboler. Hvorfor så på dette tidspunkt lade arbejdsgivere yde deres bidrag ved at tilføje lønmodtagere et tilbagevendende indtægtstab omkring jul og nytår?

Teoretisk kunne vanskelighederne for de „midlertidigt afskedigede“ vel løses ved, at de i den pågældende periode fik en understøttelse med fuld erstatning for indtægtstab. Det burde være en selvfølgelig ret hele året for lønmodtagere, der uden egen skyld har mistet deres arbejde, og det er vort principielle krav, som hidtil er blevet afvist af folketingets flertal.

Det er ikke julefilantropi, men tryghed i ansættelse og indtægt, vi ønsker at sikre. Gennem det fremsatte forslags vedtagelse vil man nå et lille hanefjed fremad mod et bedre klima på mange arbejdspladser, noget, der også formelt proklameres som et led i flertallets — og specielt de radikales — angivne målsætning.

Vi foreslår derfor, at arbejdsgiverne får pligt til ved „midlertidige afskedigelser“, som finder sted omkring de i forslaget nævnte helligdage, at yde erstatning for løntab, beregnet efter principperne for beregning af feriegodtgørelse. En oplagt diskriminering af visse arbejdergrupper må standses.

Men lad mig igen understrege: det, vi foreslår, er forholdsregler mod diskriminering af visse grupper.

Det er ingen erstatning for en generel og tidssvarende forbedring af den almindelige ferieordning, der fortsat står på dagsordenen for fagbevægelsen som helhed i forbindelse med overenskomsternes fornyelse. Forslaget er i overensstemmelse med henvendelser og

krav fra flere arbejdspladser, og jeg anbefaler det til hurtig vedtagelse.

Den første sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Tastesen m. fl.:

„Hvad agter regeringen at foretage sig på grundlag af den forventede rapport fra sundhedsstyrelsen om omfanget og karakteren af misbrug af euforiserende stoffer blandt ungdommen i henseende til

- 1) at øge indsatsen for at forebygge handelen med og brugen af disse stoffer,
- 2) at forstærke forsorgsarbejdet for unge, der anvender euforiserende stoffer,
- 3) at søge gennemført skærpet straf af de bag handelen stående bagmænd?“

Ordføreren for forespørgerne (Tastesen):

Det var den 12. november sidste år, vi fra socialdemokratiet spurgte regeringen, hvad den agtede at foretage sig på grundlag af den forventede rapport fra sundhedsstyrelsen om omfanget og karakteren af misbrug af euforiserende stoffer blandt ungdommen i henseende til 1) at øge indsatsen for at forebygge handelen med og brugen af disse stoffer, 2) at forstærke forsorgsarbejdet for unge, der anvender euforiserende stoffer, 3) at søge gennemført skærpet straf af de bag handelen stående bagmænd.

Vi gjorde det på det tidspunkt ud fra den forudsætning, at vi troede, vi ville få en debat før jul. Vi havde en fornemmelse af, at problemet forstærkedes voldsomt, og på baggrund af en udtalelse af statsministeren som svar på et spørgsmål fra hr. Poul Dam den 6. november regnede vi med, at materialet ville foreligge før den 1. december; det kom desværre først hen under juleaften. Vi får debatten nu, den er sikkert tiltrængt, den optager befolkningen meget stærkt.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard):

Regeringen deler forespørgernes opfattelse af, at det er tiltrængt med en debat. Jeg skal på nuværende tidspunkt indskrænke mig til at henviser til de 5 skriftlige redegørelser, der er fremlagt for tingets medlemmer, samt til den korte mundtlige redegørelse, jeg gav forleden dag her i tinget.